

[Dahlggaard.]

ærede Medlem anslag før, skulde blive afløst af megen Ophidselse. Men jeg maa dog i Sandhedens Interesse sige, at i Udvalget har der ikke fra Socialdemokratiets Side, saa lidt som ved første Behandling her, været sagt noget om, at man ved dette Lovforslags Behandling vilde gaa til den Omlægning af Skatterne, jeg fremdrog Muligheden af her, forinden Tobaksarbejderforbundets Repræsentanter havde været der og erklæret sig enige i de Synspunkter, jeg havde fremsat. Og dertil følger jeg, at jeg har ikke udtalt mig om, hvorvidt det ærede Medlem i Almindelighed ved første Behandling skal udtale sig om, hvad han senere vil gaa med til. Men jeg har udtalt mig om, at det ærede Medlem ved denne Sags første Behandling havde erklæret, at han ikke kunde gaa med til en Forhøjelse af Shagtobaksskatten og Cerutskatten. Det er det, det ærede Medlem nu har gjort. (*Borgbjerg*: Og den fik vi heller ikke; dér sejrede jeg, fordi jeg stod stejlt!).

Formanden: Jeg anmoder Medlemmerne om at forholde sig rolige under Forhandlingerne.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg ønsker at sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at den indgaaende Forhandling med Erhvervene, som jeg talte om, naturligvis ikke drejede sig om Skatteforhøjelse, og aldrig kunde komme til at dreje sig derom. Den kunde heller ikke komme til at dreje sig om, hvorvidt man skulde tage Hovedmassen af Skatten paa Cigaretter eller Cigarer; men den drejede sig om den tekniske Side af Ordningen, om Grænserne, og det, som er ganske overordentlig betydningsfuldt for Erhvervene, hvilke Avancemuligheder der aabnes for Fabrikation og Handel. Derfor kunde den Omstændighed, at man i saa høj Grad letter Cigarskatten uden at forandre Grænserne, overhovedet ikke med nogen Rimelighed give mig Anledning til en Tobakskommissionsbehandling. Om noget saadant var der heller ikke Tale under Forhandlingerne med Erhvervenes Repræsentanter. Nej, det, der var Tale om, var den Forskydning af Grænserne, som fandt Sted for Cigaretter og Shagtobak, en Forskydning ganske vist i Overensstemmelse med, hvad Erhvervene altid har ønsket, nemlig til bredere Grænser. Dér ønskede jeg at høre Erhvervene, og det kunde meget godt gaa for sig i de tre Dage med Hensyn til de Grænser, der var lagt, og med Hensyn til

de Avancemuligheder, der var aabnet. Og her blev i fuldeste Maal taget Hensyn til de Ønsker, der fremkom fra dem.

Det er mærkværdigt, hvor man ofte tror det, man gerne vil. Nu da de Konservative, om jeg saa maa sige, har faaet Cigarillos paa Hjernen og beklager sig over den store Forbrydelse, Venstre og jeg har begaaet ved, hvad der er sket, glemmer de jo aldeles, hvad jeg altid har lagt Hovedvægten paa: Shagtobakken som Cigarettenes farligste Konkurrent. Og man glemmer en anden Ting. Det er, at den Forhøjelse, jeg har krævet for de billigste Cigarillos, har jeg naaet og naaet i meget stort Omfang. Det er her, det drejer sig om Konkurrencen mellem Cigarillos og Cigaretterne. Der er intet Menneske, der vil kunne paastaa andet end, at det har Betydning, at den billigste Cigarillo nu faar en Forhøjelse efter Forholdet fra 7 til 10.

Saa fremkom det ærede Medlem Hr. Korsgaard med en Række — synes det mig — meget hasarderede Betragtninger. Han mente, at jeg ikke havde Ret til at tale om finansiel Nødvendighed, naar det ikke var nødvendigt at skaffe Statskassen nye Indtægter. Men det ærede Medlem maa dog vistnok indrømme, hvis han tænker sig om... (*Korsgaard*: Det gør jeg altid) ... hvis han tænker sig om, at naar jeg gaar med til at kvittere et saa stort Beløb som 6,2 Mill. Kr. paa Omsætningsskatterne og skal have Erstatning i en Tobaksskat, er det en finansiel Nødvendighed for mig at sikre mig, at ogsaa den Skatteforøgelse kommer frem, og den kunde jeg efter min Overbevisning ikke sikre mig undtagen ved en Forøgelse, navnlig af Skatten paa Shag, men dog ogsaa af Skatten paa Cigarillos.

Saa sagde det ærede Medlem, at Venstre havde forladt sin skattepolitiske Linie, og vi var nu gaaet over til ikke at bryde os om Luksusskatter i saa høj Grad. Det er ogsaa en fundamental Misforstaaelse. Her er Tale om at ombytte een Luksusskat med en anden. Maa jeg spørge: Er ikke Cigarettrygning i fuldt saa stort Maal Luksus som Cigarrygning? Man ombytter een Luksusskat med en anden og formindsker ikke Luksusskatten, men forøger den med de 6,2 Millioner, her er Tale om, og til Gengæld letter vi den for Erhvervene saa vigtige Omsætningsskat med det samme Beløb. Det er en meget misvisende Fremstilling, det ærede Medlem giver. Og hvad de storpolitiske Konsekvenser, det ærede Medlem vil drage deraf, angaar, er han saa langt ude her, at det ikke behøver en